نیمګړې مینه

د محصل ژوند

دردونکې ناول

Ketabton.com

لیکوال روح الله روحانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمګړې مینه

د محصل ژوند

ناول

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ :

هغه چاته چې ماته يې مينه راکړې ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددرس په شروع کیدوسره پردویمه ورځ چې ښولګي ته لاړم،

دهلکانو او انجونو شورما شورو،

په ښولګي کې یو ترتیب منځ ته راغلی و،

هلکان مخکې او انجونې وروسته ناستې وې۰

په انخونو کې دځینو مخونه نیم پټ اونورې مخ لوځې ناستې وې۰

ماچې شاته وکتل، دلومړي ځل لپاره مې سترګې په داسې سترګو برابرې شوې، چې یو تاثیر پکې و،

دویم ځل لپاره مې بیا زړه وغوښت چې اثاهو سترګې وګورم، چې شاته مې وکتل انجلۍ ماته متوجې وه او ډېر ځیر ځیر یې کتل۰ زما او ددې لیدل په ښولګي کی روان و، دښولګي هلکان به ماته متوجه وو، خو ما ډېرا بې حیا یې نه کوله او کله کله به مې کتل، زړه مې هره شیبه ویل چې دې انجلۍ ته وګورم اوسترګې مې هم دا غوښتل ۰

زړه مې دخوشالۍ احساس کاوه او یونه یو ډول مې دې ته کتل هره ورځ چې ما کتل دابه راته متوجې وه ۰ددې نه دمخه ما انجونې په بیلا بیلو ځایونو کی لیدلې وې،

خوددې سترګو پرما اغیزناکه تاثیر واکړ۰ زه په دې فکر کې شوم چې والې مې زړه غواړي ترڅو دې انجلۍ ته وووګورم؟ ولې مې زړه بې قراره دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا به په اصل کې دمیني لومړی مرحله وه
چې دپیلیدو په درشل کې وه٠
ددې نه دمخه ما دکومې بلې انجلۍ سره مینه نه وه کړې اونه مې چنداني مینه پیژندله،
ربنتیا هم دمینې پیژندل اسان کار نه دی، خوکومې انجلۍ چې ماته څیرڅیر کتل،دمینې کولو مهارت یې ترما زیاتوه'ددې لیدلواو کتلوپر ما اغیزوکړ، دادپاک زړه مینه وه،
دزړه مینه په ټول عمرکې یوځلاو لومړی ځل کیږي، لومړنۍ مینه دهر انسان ډیره پاکه او سپیڅلی وي ددې نه مخکې مادهیچاسره مینه نه وه کړې٠
نو ځکه زه یو ډول احساساتي اوله سره تیرو، سره له دې چې دادمیني پیل و٠
ډیر داسې شیان په نړۍ کې شته چې موږ او تاسې ورته یو معیار نشو ټاکلی اویو جامع او مانع تعریف ورته نشو ټاکلی چې یودهغو ښکلا ده٠
ددې انجلۍ ښکلا په مادومره تاثیر وکړ، چې دنړۍ ټول ښکلي شیان راته ډیر بدرنګه ښکاره کیدل،
دژوند په هره شیبه کې زه ددې په فکر اوذکر کې وم، زما دډیرې مینې یو لامل داو، چې زه له کوچینوالي له مینې نه بې برخې پاتې شوی وم٠
ماسره مور، پلار او نور٠٠٠ مینه نه وه کړې، نو ځکه دغې مینې پیداکیدل پرما ډیر تاثیر واکړ٠
دټولګي نماینده وروستۍ ساعت کې خاضري واخیسته، زه حاضري اخیستلو ته ډیر لیواله وم، وا غوښته چې انجلۍ دنوم سره اشنا شم اوفکر مې کاوه چې انجلۍ نوم به سه وي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه حاضري اخیستلو ته ډېر لیواله وم،

ما غوښته چې انجلۍ دنوم سره اشنا شم اوفکر مې کاوه چې انجلۍ نوم به سه وي؟

کله چې مې په غوږو دلیلا اواز واورېد،

مخ مې شاته واړوه، گورم چې په اناري شنډو يې (صيب) وکړ،

دابل څوک نه وه، هماغه لیلا وه، دوو ساعتونو نه یوبل ته گورو٠

مادډېرومینانو کېسې اوریدلې اولوستلې وې، خو ماددې کیسولوستلو نه عبرت وانه خیست٠

چې دمجنون په شان لیونۍ مینه واکړم دزړه غوښتنه مې دا وه چې لیلاراسره دلیلاپه څیر مینه واکړي٠

خپل اوددې نوم چې به مې په زړه شو،

نولیلا مجنون قصه به مې ذهن ته راغله اودځان سره به مې تصمیم ونیوه،

چې لیلا خپله نه کړم ژوند امکان نلري. دامې له ځان سره وویل،

چې مجنون خو ډېرې سختې تیرې کړې، نوځکه یې نوم په ټوله نړۍ کې خپور او مشهور شو.

زه دهغه دنوم بې غزتې نه کوم اودهغه نوم به راژوندی کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې دسترګوتاثیر زما په زړه کې ډیره مینه پیدا کړه. زمامینه له دې ورځ تربلې زیاتیدله،

هره لحظه ماددې په فکر اوتصور کې وخت تیراوه، په زړه کې مې له خدایه ددې مینې دبریا غوښتنه کوله.

دلیدلواو کتلو وروسته خبره خبرو کولوته ورسیده، او کله کله به مو یوبل سره خبرې کولې، په خبرو کولوکې زمامیلان ډېرو.

دلومړي ځل کتلو نه وروسته بیادخبرو کولوپورې زما وخت په ډېرې خوشالۍ تېریده دژوندهیله او ارزو راته پیداشوه.

کله کله به یو دبل نه خفه کیدو اودیوبل سره به مو خبرې نه کولې خودغه خفګان په خقیقت کې یوپربل ناز او نزاکت وو.

دخفګان دغه لړۍ به بغضې وخت ډېرو ورځوته ورسېده، اوپه دغه ورځو کې به زه ډېر خپه وم.

لیلابه په ډېرو خبرو زماسره خبرې کول پریښودل،

اوماسره یې قصدکاوه.

خوزه هم په قصدکولو کې له هغې کم نه وم. سره له دې چې یودبل نه به خپه وو، خو چې دا به کله ټولګي ته رانغله نوماته به پوهنتون خوند نه راکاوه او بیرته به کورته تلم.

زه پوهنتون ته ددرس لپاره تلم خوما به درس ددې په ښکلوسترګوکې لوسته او هغه یوازې دمینې درس و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه پوهنتون ته ددرس لپاره تلم خوما به درس ددې په ښکلوسترګوکې لوسته او هغه یوازې دمینې درس و.

زما مینه دلیلاسره ورځ په ورځ زیاتیده، خودلیلا له زړه نه خدای خبرو.

مابه دا فکر کاوه څومره چې لیلازما خوښه ده په همدومره اندازه به زه هم دلیلا خوښ یم.

دمینې دپیل نه مخکې باید هرځوان دهغه په انجام فکر وکړي، مینه کول اسانه دی خودهغه لاس ته راوړل ډېر ګران کار دی.

ماډېرې دمینې کیسې لوستې وې اودهغو کیسو په پایلې هم خبر وم،

خو بیا هم زما زړه پرما غالب شو او زه یې دې ازموینه کې واچولم. مادخدای نه ددې ازموینې بریاغوښته، مادمینې په انجام فکرنه وکړي خو تاسې لوستونکي باید زما ددې داستان په اوریدو عبرت واخلئ اوپه دې برخه کې په ډېر اختیاط قدم وخلی.

موږ په ټولګي کې نورې انجونې هم وې، چې مخونه لوڅ و، ډېرو ځوانان هغو دلیدو لیواله وو.

که چیرې دلیلا مخ پټ وی، ډېر امکان یې و، چې دغه دمینې لړۍ به پیداشوې نه وه.

دپوهنتون ټولې محصلینې باید خپل خجاب ته متوجه وي او کورنۍ مکلفه ده ترڅو دخپلو لوڼو په اړه بشپړ معلومات ولري.

دورځو په تیریدو دلیلا په لباس، ناسته او خصوصیاتو کې توپیر راغی داسې معلومیده چې مینه یې له ماسره زیاتېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره سینګار کړې اوجوړه شوې ټولګي ته راتله اوتل یې دسترګو لاندې ماته کتل او زما دزړه مینه لکه دشدید اور په زیاتیدوو.

مانه غوښته چې دادې په ټولګي کې له نورو هلکانو سره خبرې واکړي، خوځینو به زما له قصده دې سره خبرې کولې او پرمابه یې بد تاثیر کاوه، په ټولګي کې ټول زموږ له رازه خبر وو،

ټولو ته مې وویل: هیڅوک به لیلا سره خبرې نه کوي اونه به وربانديې سلام اچوي.

ټول ټولګیوال مې دې خبرې ته ګوته په غاښ خیران پاتې شول خوځینو بیازما له قصده له دې سره خبرې کولې. کله چې به زه ټولګي کې خاضروم،

نو هیچا به دلیلا سره دې خبرو کولو جرات نلرو، خوزما دنه موجودیت کې به ځینو له لیلاسره خبرې کولې.

په خقیقت کې دغه مینه وه، چې دهلکانو خبرې دلیلاسره مانه شو زغملای اوغوصه به راتله.

تردې وخته مادمینې ښکارندویې ورته ونه شو کولای، خوپه دې پوهیدم، چې زما ورسره ترحده مینه ده.

هره ورځ به ما فکر کاوه چې دکومې لارې ورته دخپلې مینې اظهار واکړم.

دمینې ډاګرکې مې جرآت دلاسه ورکړی و، اوپه دې ډاریدم هسې نه چې لیلا رانه خپه شي اودغه مینې تار مووشلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله کله به راته داسې فکر پیداشو،
مې لیلا دې راته دمینې اظهار وکړی.
له دې وړاندې ما مینه نه وه کړې،
دمینې کولو سره بلد نه وم، داجرآت مې نه درلود چې زه دې
مینه واکړم، خودوخت په تېرېدو سره په ماکې دمینې کولو قوت
پیداشو.
اوما داسې فکر کاوه چې ټول ټولګي زما دکور غړي دي. زه له
دوی نه شرمیدم،
اونه یې په فکر کې وم، په ټولګي کې مویودبل سره خبرې کولې
اوتل به زما او دوې دخبرو میدان ګرم و.
مابه له ځان سره ویل،
راځه خپله مینه ورته ښکاره کړه اودخپل زړه خبره ورته وکړه،
اوکله کله به بیا په دې انتظار وم چې یوه ورځ به ددوې له خولې
دمینې غږ اورم،
یوه ورځ مې پرېکړه وکړه چې دموبایل له لارې لیلاته خپله مینه
ښکاره کړم.
لیلا ته مې وویل: دموبایل شمیره راکړه، لیلا وویل: زه موبایل
نلرم، شمیره خو وروستۍ خبره ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خبر نه وم چې لیلا موبایل نه لري، په دې خبرې خیران شوم.
ماغوښته چې دې ته موبایل واخلم، ترڅو ورته خپله مینه ښکاره کړم.
اوتر واده پورې ټولې خبرې ورسره په موبایل کې وکړم. ماله دې سره دمخامخ خبرو کولو توان نه درلود. یوه ورځ مې ښار کې یوښه موبایل واخیست،
پوهنتون ته چې راغلم، سترګې مې په دروازه کې په لیلا برابرې شوې،
خواته یې ورغلم اوسلام مې پرې واچوه،
هغه وعلیکم...وویل، ډېر خوشاله وم چې اوس به رانه موبایل اخلي اونن شپه به ټولې خبرې ښکاره کوم. موبایل مې له جیبه راویست او لیلا ته مې وړاندې کړ.
هغه چې موبایل ولید داخیستلو یې انکار واکړ، راته وویل: کاچیرې زما کورنۍ مور اوپلار زماسره موبایل وګورې نوماله پوهنتون نه باسي او په کور مې کینوي، داکار زما لپاره ډېر خطر لري.
زه دې موبایل په نه اخیستلو خپه شوم، خودلایلو په اوریدو خوشاله شوم، اوپه دې پوه شوم چې دلیلا کورنۍ یوه ښه کورنۍ ده. خوبل خوا ددې کړې سینګار مې چې ولیده نو خیران پاتې کیدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه یوځای ټولګي ته لاړو او پرخپلو څوکیو کیناستو. یوبل ته موکتل، ربښتیا زه ډېر غمجن وم، او هغه هم خپه ښکاریده.
دخبرو دغه جریان پوره څلور میاشتې دوام وکړ، اوله دواړو نه یو هم په دې بریالي نشو ترڅو یوبل ته دمینې اظهار واکړو.
ازموینې پیل اوبالاخیره بشپړې شوې، درخصتۍ ورځې راورسیدې، رخصتۍ لپاره ډېر خپه وم ځکه دلیلا دیدن پای ته رسیده، دلیلا په څیره کې له ورایه خپګان ښکاریده.
پوهنتون رخصت شو، دپنځشنبې ورځ وه، دریو میاشتوپورې موږ له یوله بل سره نه شو کتلی. دلیلا خواته لاړم، څنګ پرځنګ ورسره ودریدم له سترګو مې اوښکې روانې وې. هغې ته مې نه شو کتلی، ژبه مې بنده بنده کیده، ډیرخالت مې خراب و. داهم خپه ښکاریده خو زما په اندازه خپه نه وه.
درې میاشتې رخصتي ده، زما اوستا لیدل، کتل او خبرې کول په دغه موده کې نه کیږي. هیڅ امکان نه لري چې یوه ورځ دې هم پرته ستا دلیدو تیره کړم. موبایل هم نه لرې چې یود بل سره مو خبرې کړې واې، اوربېدلې به دې وي، موبایل کې خبرې کول نیم دیدن دی.
زه هم پربیلتون خپه یم، خوڅه وکړو ناچاره یو، پاتې شوه دموبایل خبره په کور کې مې مور اوپلار موبایل ته اجازه نه راکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه غواړم رخصتیو کې کابل ته لاړه شم هلته مې دکاکا کور دی، نو هلته کوشش کوم چې موبایل پیداکړم .

نوهلته کوښښ کوم چې موبایل پیداکړم،
نوبیاکولای شو چې یوله بل سره خبرې وکړو.
ته خپه نه ښکارې، خوزه ډېر خپه یم دسترګو اوښکو ته مې وګوره یودبل پسې روانې دي.
هوزه خیرانه یم، چې په دومره لږ وخت کې ستاله ماسره ډېره مینه پیدا شوه، ماداسې هلک تراوسه نه دی لیدلی.
مینه باید همداسې وي،
زه په خپل ځان کې دهغه مجنون اغېزې وینم چې ډېر پخواتیرشوی دی اوته راته هماغه لیلاښکارې،
زمااوستا یوځای کیدل اودیوبل سره مینه پیداکیدل کوم تصادفي کارنه دی، دادخدای ج خوښه وه،
چې زه اوته دې سره یو ځای شو.
لیلا ومجنون ته خدای هغه مقام ورکړ، زه اوته به هم دالله خوښ وو چې له یوبل سره یې اشنا کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیلا په ژاړه شوه او ډېر یې وژاړل.

لس دقیقې راسره ولاړه وه، زما اوښکې نه ودرېدې اوپه خبرو کې مې ژړلې.

لیلاراسره خدای پامانې وکړه او روانه شوه، زه ځای پرځای ولاړ وم، ښه ډېر مې وژاړل، ګریوان مې په اوښکو لوندشو، زه هم کورته لاړم اویوازې په کوټه کې کیناستم اودرحمان بابا دیوان مې راواخیست اوددیوان په لوستلومې خپل غمونه هیرول.

بابا رښتینې مینه دالله پاک سره وه، زما مینه مجازې وه خودحقیقت په ستنو ولاړه وه،

زما په زړه کې هغه پاکه مینه وه، لکه دبابا چې دالله پاک سره وه، زه په مینه کې په چل اوعلطۍ نه پوهیدم.

زما زړه پاک اوسپیڅلي و،

زما په زړه کې پاکه مینه وه،

اوله دې نه مې هم پاکه مینه غوښته.

یوه ورځ مې راته یوټولګیوال زنګ راته ووهه ویې ویل:-

لیلا دکابل نه راته زنګ وهلی و،

ښایې تاته هم نن یا سبا زنګ ووهي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ډېر خوشاله شوم، په دې فکر کې وم چې کله به لیلا ماته زنګ وهي،

دقیقې، ساعتونه، اوورځې مې شمیرلې چې زنګ به راغی مابه فکر کاوه . موبایل به مې تل له ځانه سره ګرځوه اودامې ویلې چې ددې زنګ به راځي اوله ماسره به خبرې کوي.

یوه شپه لس بجې راته لنډ لیکلی پیغام راغی، لیکلي یې وو،

((اسلام علیکم زه لیلایم))

دپیغام له رارسېدو سره مې دانتظار شېبې ختمې شوې، ډېر خوشاله شوم اوپه ډېره عجله نه مې جواب ورکړ، وعلیکم سلام.

لیلا پیغام کې ولیکل چې پام کوه چې زنګ ونه وهې یواوبل ته پیغامونه لېږو اوخپل اخوال پکې لیکو، دشپې له یوولسو بجونه زمااو لیلا دپیغامونو لیږل پیل شول،

دسهار تراذانه مادې اودې ماته پیغامونه لېږل، دلیلا وروستۍ پیغام داسې و (زه نوره ویده کېږم دسهار اذان یې وکړ)

زه هم ویده کېږم دخدای پامان.

اوشپه ډېره لنډه،دا مینه وه چې کله یې ورځې لنډولې او اوس شپې لنډوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره شپه ترسهاره پورې زما اوددې ترمنځ په پیغامونو اړیکه ټینګه وه اویودبل نه موهرډول پوښتنې وکړې.

درې میاشتې مادې اودې ماته پیغامونه لېږل اوان خبره تر واده ورسېده،

دې موافقې ته ورسېده چې یودبل سره به په هرصورت کې واده کوو.

مور اوپلار مې له مینې کولونه خبر نه وو اودهغه مور اوپلار ددې پټې مینې نه خبرو،

مینه کول اسانه کاردی، ځانته بېل ژوندغواړي، ډېرې قربانۍ غواړي، له سرنه تېرېدل غواړي، اوځینې وخت کورنۍ پرېښودل غواړي.

که چیرې دیوهلک انجلۍ خوښه شي همدې ته مینه وایی، باید ورته ارزښت ورکړل شي، اودهلک اوانجلۍ په خوښه واده وشي،

ځینې وخت دډېرومینانو ژوندتر مرګه پورې رسي چې ددې سبب دهلک یادانجلۍ کورنۍ وی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماهم په دې ازموینه کې ډېر تکلیفونه ولیدل، خومعلومه نه ده،

چې دمینې په ازموینه کې به بریالی اوکه ناکام شم.

دزړه نه مینه کول اسانه کار نه دی،

دزړه اوسر نه تېریدل غواړي، زه په مینه کې له هرسه نه تیروم خودهغې له زړه نه یوخدای خبروه.

ددې یوپیغام ماخوځو ځلې لوستی دی،

ماددې پیغام لوسته، فکرمې کاوه چې ماته مخامخ ناسته ده اوراسره خبرې کوي. دهغې اغیزناکه اوښایسته څېره به مې خپل خیال ته راوسته ،

اوده به مې له ځانه سره ویل چې دغه الفاظ یې په ښکلو شونډو راته په خوله راوړي اوپه قلمي ګوتو یې په موبایل کې لیکلي.

درې میاشتې رخصتي په ختمیدو شوه،

دپوهنتون دشروع کیدو راورسېد، زما اوددې خبرې په ټیلفون کې وروستۍ خدته رسیدلې وې،

موبایل راباندې ډېرګران و، اوډېره مننه مې ورنه کوله. زما اوددې ټولې خبرې یې یواوبل ته وړلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولې هغه خبرې چې ما هیڅکله هم مخامخ دې ته نه شو
ویلای اونه مې داجرآت کولی شو خو دموبایل پرمټ دا ټولې
خبرې خل شوې.
زه په دې نه پوهیدم چې موبایل رښتیا هم زموږ ستونزې خل
اوکه یې ستونزې زیاتې کړې.

لیلاوویل:
دنن نه وروسته دپیغامونو سلسله ختمه شوه، موبایل په
کابل کې پرېږدم، زه کورته ځم. یوبل به په پوهنتون کې
وګورو.
شپه تېره شوه دیوبل سره مواړیکې دځو ورځو لپاره پرې
شوې، زه دشپې له خوا په پیغامونولېږلو اموخته شوی وم،
دشپې خوب نه راتلو پوره څلورشپې موله یوبل سره اړیکې نه
لرلې. دغه څلورشپې لکه دڅلور میاشتې تېرې شوې.
دشپې له خوا مې ترسهاره پورې دخپګان شېبې تېرولې
او کله کله مې هغه پخواني پیغامونه لوستل اودخوشالۍ
احساس به مې کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا خبره ده چې دانسان پېژندل
اوبیادښځې پېژندل څه اسان کار نه دی ازاربایجاني ژبې
متلونه دي
<< دیوې ښې ښځې اودیوې ښې هندوانې خوښول سخت
کار دی>>
بل ځای وایې چې<< ښځه که درته لس بچي راوړې بیاهم
دهغې پرخبرو باور نه دی پکار>> خومادلیلاپرټولو خبرو باور
وکړ اوټولې وعدې مې ورته په یاد دي.

هره ورځ دټولو ټولګیوالو نه مخکې ټولګي ته تلم اوپه دې
فکر کې به وم چې کله به مې سترګې لیلا وینې.
زما رنګ خراب شوې و،
دمینې زور اودرې میاشتې شوګیرو خراب کړی وم.
ټولوملګرو رانه پوښتنه کوله، ولې دې رنګ خراب شوی دی؟
ناروغ خوبه نه یې؟
نه، ناروغ نه یم، روغ اوجوړ یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خقیقت کې زما دزړه ناروغي وه اوددې ناروغۍ درملنه اسان کار نه و، درې میاشتې مې شپې په ویخه تېرې کړې وې، اوخپلې مینې هم زوروولم.

دملګرو نه مې یواحمدنومېده، کله کله یې راته نااشنا خبرې کولې،

زه دهغه دخبرو په هدف نه پوهیدم. هغه دپند اونصیحت په ډول راته ځینې خبرې کولې،

دهغې خبرې پرماښې لرېدې اوورته به متوجې ناست وم.

یوه ورځ وخته ټولګې ته لاړم، ددروازې دخلاصولو سره مې سترګې په لیلا برابرې شوې' قدمونومې کار پریښود،

سترګې مې له ډېرې خوشالۍ نه ډنډې شوې، ژبه مې بنده بنده کېده، دخبروکولو توان مې په ځان کې نه لېده' زړه مې غوښتل چې ورته وګورم وګورم او وګورم.

دخوشالۍ هغه شېبه مې اوس هم په یاده ده، هغه هم خوشاله ښکارېده اویودبل سره مر خبرې کول پیل کړه.

ددریو میاشتو یادونه مویوبل ته یاد کړه،

رښتیامینه لیوانتوب وي. زه اوهو کړې ته رسېدلي وو، خوکورنۍ مونه وې خبرې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول ټولګیوال زموږ له مینې خبرو، خوډېرمزاهمت یې نه کاوه، زموږ لپاره یې موقع برابروله، چې یوله بل سره خبرې وکړو.

لیلا په ټولګي کې نورو انجونو ته ویلي وو، چې له ماسره واده کوي.

ځینې استاذان مې هم له راز خبر شول، په مینه کولو کې سړی ړندیږي هیڅ ورته نه ښکاري.

زه هم دهغه ړوند په څېر وم چې لارا یې نه لیدله. زمااو ددې دمینې تارډېرکلک شو، ورځې اوشپې موشمېرلې چې کله به موواده کېږي.

په ټولګیوالو یوشمېرزما خاص هم نظري ملګري وو، یودهغو نه احمد نومېده.

دې به ماته هروخت په غیرمستقیم ډول نصیحت کاوه، زه ددې په اصلي موخه نه پوهیدم.

یوه ورځ پوهنتون ته راغلم، دټولګي په مخکې احمد څوړند ناست دی اوسترګې له ځمکې نه پورته کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواته يې نږدې شوم، اواز مې پرې وکړ،
احمد! ولې خپه ناست يې؟ څه خبره ده؟ هغه له سرله
زنګونو راپورته کړ اوويې ويل:
يوه ورځ به ستا هم دغه خال وي، لکه څنګه چې زه نن
داسې خپه يم، ژوند به دې نه خوښيږي مرګ به درته تر
ژوند غوره ښکاري ٠

يوه ورځ پوهنتون ته راغلم،
دټولګي په مخکې احمد څوړند ناست دی اوسترګې له
ځمکې نه پورته کوي.
خواته يې نږدې شوم، اواز مې پرې وکړ، احمد! ولې خپه
ناست يې؟ څه خبره ده؟
هغه له سرله زنګونو راپورته کړاوويې ويل: يوه ورځ به ستا هم
دغه خال وي،
لکه څنګه چې زه نن داسې خپه يم، ژوند به دې نه
خوښيږي مرګ به درته تر ژوند غوره ښکاري اودمينې
اوښکلا څخه به کرکه کوې، له ښځې نوم به دې زړه تور شي.
ماتراوسه داحمد داسې خال نه وه ليدلای .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر خپه ښکارېده، سترګې يې له اوښکو ډکې وې اوراته يې په جګ اواز وژاړل.

ويې ويل: ښځه بې وفا شی دی، هیڅاسره په پاک زړه مینه نه کوي.

که چېرې له تانه ورته بل ښه ځوان پیداشي، تاپه میدان پرېږدي، داتجربه شوې خبره ده، زه په دې اړه بشپړه تخربه لرم

زما عمر له تا څوکاله زيات دی.

داته چې نن په کوم خالت اخته يې، زه څو کاله دمخه ستا په شان دمينې په جنجال اخته وم، اودامې خال دی.

احمد ماته يوداستان ويلی و، کاچيرې مادهغه په خبرو عمل کړی وی اوس به زما داخال نه و،

او هغه راته دغه داستان ويلي و، وايې اورئ.

احمد اوسيلۍ نومې انجلۍ ترمنځ ډېره کلکه مینه وه، يوپربل له سرنه تېروو، هيله يې لرله چې له يوبل سره واده وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد په خپله مينه کې رښتينی و، مخکې له دې يې مينه نه وه کړې، خوسيلۍ دمينې کولو ديپلومونه لرل، ددې نه مخکې يې دډېروهلکانو سره دمينې تارونه غزولي و.
دسيلۍ پلاردحکومت مامور و، ځو ورونه يې لرل، هغوې هم په ځينو ادارو کې کار کاوه کورنۍ يې له حکومته معاشونه اخيستل،
او کورنۍ ژوند يې ښه وو، اقتصادي وضعه يې لوړه وه، پرته يې له معاشه نورې خرامې يې هم پيدا کولې. زموږ ستاسې په ټولنه کې رشوت اخيستل يوه عادې خبره ده،
دشيرينۍ په نامه دغه رشوت په ټولو ادارو کې دغه فساد روان دی.
سيلۍ په ټوله کورنۍ ډېره ګرانه وه، دمور اوپلار يواځينۍ لوروه، دا ډېره ښکلې وه،
چاچې به يوځل وليده نوزړه به يې ورباندې بايلود، ددې کورنۍ غوښتل چې داډېره ازاده اوسينګارکړې وګرځي اوپه دې يې فخار کاوه.
احمداوسيلۍ يودبل سره مينه پيداکيږي، داحمدمينه پرې غالبه وي خوسيلۍ ورسره په چل کې روانه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هماغه وه،

چې احمد پرځای پرېږدي اوبل چاسره میني خبري شروع کوي. اخیرخبره واده ته رسیږي. احمدپرځای پرېږدي٠

احمدپرځای پرېږدي٠٠٠٠٠

کله چې زه ستا اودهغه مینه ګورم دخوشالۍ اوخپګان احساس کوم. که چېرې خپل هدف ته ورسېدې ،

نوښه اوکه چېرې مینه موماته شوه اوخپل هدف ته ونه رسېدې

ټول عمر به دې زړه له تاسره نه وي.

په مینه کې ډېرځله انجونې بې وفايې کوي،

زه دخپلو تجربو درته وايم دمینې کولو لاس واخله.

ما ووته وویل:

ددنیاټولې انجونې یوډول نه دي، ځینې په کې بې وفا اوځینې پکې وفادارې هم شته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مینه دټولوسرده، اودبې وفايې هیله ورته نه
لرم، امکان نه لري چې هغه دې له ماسره بې وفايې
وکړي.
مجنونه! ته خو به په خپلې مینې نازیږې ،
خوپه راتلوونکې کې به درته مغلومه شي، زما دخبرو
ارمان به وکړې.

لیلا په ټولګي یوه خاصه ملګرې وه،هروخت به له
دې سره ګرځېده
اوکله کله به یې زمااو دلیلادیوځای کېدو موقع
برابروله،
دغه انجلۍ برېښنا نومېده،برېښنادیوې عریبې
کورنۍ څخه وه،والدین یې ښوونکي وو،
ورونه یې نه درلودل،پنځه خویندې وې٠لیلاته یې
هر وخت ویل:-ته زما شپږمه خور یې،
ډېر احترام یې ورته کاوه او ددې دتېراو اوسني
ژوندټول رازونه ورسره وه٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی ددوو خویندو په ډول پوهنتون کې
ګرځېدې،برېښناله لباسه ښکاریده چې ډېره عریبه
ده ،خو داخلاقوبیلګه وه٠دهلکانو او انجونوسره یې
ملګرتیاوه،ټولو هلکانو ته یې ویل:
زه انجلۍ یم خو ټول خصوصیات مې دهلکانودي٠
ما وروڼه نه درلودل، په ماشومتوب کې مور او پلار راته
دهلکانو جامې اغوستې او ټول تیپ او ټاپ یې زما
دهلکانو په ډول جوړکړی و
٠ما به دهلکانو سره لوبې کولې اوهلکان په دې نه
پوهېدل چې زه انجلۍیم.
که څېرې پوه شوي وي، هیڅ خبره نه وه، په هغه
وخت کې ټول خلک صادق وو. خپل دچال نه و زده
دهلکانوبدسترګې زده نوې ټکنالوجۍ له پرمختګ سره
زموږ دټولنې ځینې << هلکان اوانجونې>> بې لارې
شول.
په زیاتوکورونو کې ټلویژون اوکیبل شتون لري، په
ټلویژونونو کې هغه ډرامې اوسریالونه خپرېږي چې زموږ
ټولنه اوپه تیره بیاځان نسل بې لارې کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا ډول په کیبلونو کې ځینې وخت داسې انګلیسي فیلمونه راشي،
چې لیدل یې سړی په کندو برابروي، هیڅاپه دې فکر ونه کړ، بلکې غواړي چې دغه خالت ته نور هم پرمختګ ورکړي.
ځکه دوی پرمختګ یواځې په ازادۍ کې لټوي.

بریښناپرخپله لاره لاړه اوزه پرخپله لاره لاړم، کله چې ټولګي ته ورسېدم سم مې په لیلاسترګې ولګېدې، سلام مې پرې وچوو، اوپرخپله څوکۍ کیناستم •
ټوله ورځ مې دبریښنا اواحمدخبرې په زړه ګرځېدې،
درسې ساعتونه بشپړ شول •
زمافکر دوی << احمد او بریښنا >> دخبرو په اړه وو، کورته ولاړم، ټوله شپه خوب نه راته، کله چې ویده شوم ګډوډ خوبونه مې ولیدل •
سهار چې پوهنتون ته لاړم، ټولګي کې پرخپل ځای کیناستم،
خوسنګ کې مې لیلا ناسته وه، کله مې چې دې پاکې ښېرې ته کتل، فکر مې کوو چې بې وفایې نه شی راسره کولای،
ځکه چې ددې په سترګو کې ماته مینه ښکاري •

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځودرسي ساعتونه تیرشول اوتفریخ شو،

هغې ته مې وویل: زه نورصبرنشم کولای، کله زما کورنۍ ستاسو کورته درشي؟

هغی وویل: صبر مجنونه! زه خوستایم دبل چاخونشم کیدای، پرېږده چې کورنۍ مې ستاکورنۍ په اړه دقت معلومات ترلاسه کړي٠

نن اوسبا-- نن اوسبا په تمه راباندې زیات وخت تیرکړ، مابه شیبې شمیرلې چې کله به له دې خولې غږاورم٠

یوه ورځ چې زما لپاره ډېره بدبخته وه، شپه یی هم پرما ډېره درنه وه' دشپې مې ډېرګډوډ خوبونه لیدل، خوبیاهم مادخوشالۍ هیله مندي لرله، اوکله کله مې له ځان لپاره خیالي نړی جوړوله اوله هغه مې خوند اخیست٠

زړه ته مې الهې غږ راته اودا به یې راته ویل: خپګان درباندې راځي٠

پوهنتون ته لاړم، ګورم چې لیلادیوه هلک سره ولاړه ده، دغم ځپې راباندې راغلې سرراباندې وګرځید.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له یوې شپې لپاره مې داسې فکروکړ چې اسمان ګوز شوی،
دکوم خپګان احساس چې ماه الهامي توګه کاوه هغه مې ولید،
ټولګي ته لاړم.
هلکان او انجونې ټول راغلي، اواستاد هم درس ته ولاړدی، زه ټولګي ته ننوتم پوهه نشوم له استاده مې اجازه ونه خیسته اوپه خپله څوکۍ کیناستم.
استاد درس بندکړ او زه یې وراټلم، راته یې وویل:-
مجنونه! تاته خو ربښتیا لیوانۍ مجنون جوړ شوی، ټولګي ته راځې اواجازه هم نه اخلي؟
ماوویه: استاده زه لیوانۍ مجنون ته نه شم رسیدای، ښښنه غواړم پام مې نه وو استاد کینولم.
درسي ساعتونه بشپړشول، اومادلیلا اودهغه هلک په اړه سوچ کاوه، دساعت په اخیرکې رابندې لیلاغبږوکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجنونه ولې خپه یې، په سترګوکې دې خپګان ښکاري، په کورکې به دې چاسره جنګ نه وي کړي؟

له ماخووو خپه نه یې؟

___خپه نه یم، که چیرته تازماپه څېره کې خپګان ګورې، دا زما قسمت دی٠

اونه غواړم چې خپل قسمت ته ژاړه اوفریاد وکړم، زه پیدا شوی په ازل کې بدقسمته یم٠

مجنونه! په تاڅه وشوله؟

ته څه وایې؟

خدای به درنه خپه شي،

خدای ج تاته هرسه درکړي٠

ټولې خبرې یولورته اوزما مینه بل لورته،

نن یاسبا به واده وکړو، کورنۍ به مو وي، خوشاله ژوند به ولرو٠

داچې زه ډېرخپه وم، مادې ته ډېرې خبرې وکړې، اوهغه راته ولاړه وه٠

په اخیر کې مې ورته وویل:-

زه خوشالۍ نه کرکه لرم اوڅوک چې ماته دخوشالۍ په ایس وایې، زه پوهیږم چې خوشالۍ ماته نه راځي٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشالۍ دې هغه چاته لاړې چې خوشاله کورنۍ کې لوی وی، موږ له کوچینتوبه په غریبه کورنۍ کې پیدایو ・
زما ژوندملګری خپګان دی، په کرکواونفرتونو کې رالوی شوم زماملګری خپګان دې نه خوشالي ・
لیلا وویل: په هوش راشه دومره فکر هم نکې چې لیلا به خپه شي؟
زه ډېرخپه وم، په هوش کې نه وم ، په اخیرکې مې لیلاته وویل، چې هغا سوک و چې تاورسره ولاړه وې؟
زه نشم زغملای چې تا دې بل سره خبرې وکړې ・
هغی وویل: هغه زمادکورس صنفي و دنوټ کتابچه مې ورنه اخیسته، مااودده ترمنځ هیس اړیکه نشته په ماباور واکه ・
زماغمجنې لږه کمه شوه، ددې په خبرومې باوروکړ ・
مورپلار مې وې، چې مه خپه کیږه چې کومه انجلۍ ستا خوښه وي هغه درته غواړو ・

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره ورځ راباندې کال تېرېده،
دهغی ورځې په انتظار وم چې کلا به لیلا راته وای چې
کورنۍ مو ده روښې•
یوا ورځ پوهنتو ته لاړم ، لیلاراته وویل:- مجنونه! ستا انتظار
شپبې ختمې شوې' سبادې کورنۍ زموږکره روښي•
ډېرخوشاله شوم، کورنۍ ته مې زیری ورکړ،
کورنۍ مې خوشاله شوه ، ژر دلیلا غوښتوته لاړ•
ساعتونه شمیرل، اوپه دې فکر کې وم چې ددوی لخوا به
زما کورنۍ ته څه ویل کیږي•
کله چې ماکورنۍ هغه ووغوښته، هعوی درې میاشتې وخت
ورکړ، اووغده یې ورکړه چې درې میاشتې وروسته به تاسو
ته دسمال درکوو•
کورنۍ مې بیرته راغله اوزیری یې راکړ•
تاسوپه خدای باور ورکړئ چې انتظار شپبې دومره اوږدې
اوداورنه سختې وې•
خوماتیرولې، اوهیله مې لرله چې یوه ورځ به دلیلا سره
یوځای نوی ژوند جوړ کړم•

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولیلا پوهنتون ته ډېره سنګارکې راتله اوټولو
ټولګیوالو ورته دخور په سترګه کتل.
دوی پردې پوهېدل چې دهغې دغوښتلو له پاره
زما کورنۍ تللي وه.
دوی چې زما خالت لېده، ماته به یې دوعا کوله
اوداسې یې وویل: خدایه! لیلا په هغه اودې دنیا
کې دمجنون په نصیب کړې،
ورځې تېرېدې، دوه میاشتې پنځه ورځې تېرې
شوې.

په شپږمه شپه وې خوب ولیده:
ماذدیګرې دی چې دسړک پرغاړه خپه روان یم،
په تلوتلوکې دلیلا کور راورسېد، دکورمخې ته یې
ډېرې موټرې ولاړې دي،
ځوانان اوسپین بږېري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډلې ډلې یوبل خواته دکورمخې ته دي
ماته تشویق پیداشو اوپه دې فکر کې شوم چې ختمې
دوی په کورکې کوم کس وفات شوی وي٠
کور دروازې ته یې ورغلم، اوپه ولاړه ډله کې مې پریوه
ځوان غږ وکړ چې ځوانه سه خبره ده، چې تاسې دکور
مخې ته راغوند شوي یاست؟
ځوان وویل خیراوخیریت دی دخپګان کومه خبره
نشته بلکې دخوشالۍ خبره ده٠

دکورخاوند مې کاکادی او دلورکوژده یې ده٠
پرمایوډول لړزه راغله اوپه دې پوهېدم چې لیلا بله
خور نلري،
خودتاکیدپه ډول مې له ځوان نه پوښتنه واکړه دهغې
دې تره لور کوژده دې ده چې پوهنتون کې محصله
ده؟
ځوان خیران شو، ویې ویل هو!
کورته راغلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په چیغو چیغو مې وژاړل
اوپه کوټه کې مې لوټ په لوټ اوختم او سترګې
مې دابنکو سیندونه روان جوړکړل ۰۰۰ له ډېره
ژاړه مې غوږونه بند شول ۰
چې سترګې مې خلاصې کړې ګورو، چې خوب مې
لیدلای دی ۰
سترګې مې سرې وې اوخوشاله شوم، ساړه راباندې
راغله

د ناول پای

په درنښت روح الله روحانی

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library